57e jaar. — Nr 75. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag 25 Juni 1910.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van 't blad.

De POSTRIJDER verschijnt 's dinsdags, donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever. Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Driemaal per week, 6 fr. per jaar.
Tweemaal » 5 »
Eenmaal » 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

EERSTE BLAD

TONGEREN, DEN 25 JUNI 1910.

Katholiek in Godsdienst en liberaal of socialist in politiek.

Het gebeurt nog wel, vooral kort voor de kiezingen, dat liberalen of socialisten, maar meest alle twee tegelijk, aan de menschen komen zeggen :

Maar ge moogt katholiek zijn, naar de mis gaan, uwen Paschen houden, enz., maar daarom kunt ge wel voor de liberalen of voor de socialisten stemmen.

Met voor die mannen te stemmen werkt gij enkel om een beter bestuur aan het hoofd van het land te krijgen, om uw lot te verbeteren enz...

In den laatsten kiesstrijd heeft *Vooruit* vooral met dat komplimentje rondgeloopen.

Die drogreden is honderden malen weerlegd ; nochtans schijnt het noodig er van tijd tot tijd op terug te komen, want er zijn toch menschen die volgens hunne handelwijze, schijnen te gelooven dat die stelling de waarheid is.

Zien wij niet vele menschen die tamelijk getrouw hunne kristene plichten vervullen en die als 't kiezing is, voor liberalen of socialisten stemmen ?

Zij stellen hun geweten gerust zeggende : Ik vervul wel mijne plichten als kristen, maar stemmen is politiek en dat gaat den Godsdienst niet aan.

Hoe verkeerd !

Onze tegenstrevers zelven bekennen, als 't geen kiezing is, dat het onmogelijk is in denzelfden persoon onderscheid te maken tusschen den «kristen gelooviger» en den «burger».

Het is nu *Le Journal de Bruges* die zegt :

Er is maar een middel om zijne vrijheid van denken en werken te behouden en ze te doen eerbiedigen : het is den rug te keeren aan de Kerk en aan hare priesters en zich het zoo juiste woord te herinneren van den diepen denker die Kmiel de Laveleye was, de roemrijkste onzer medeburgers :

Het is niet meer mogelijk in denzelfden mensch den geloovige van den burger te scheiden.

Dus volgens M. de Laveleye kan men niet katholiek zijn in Godsdienst en liberaal of socialist in politiek.

Het zijn ook maar degenen die gaarne gelooven, hetzij uit geldelijk belang of om eene andere reden, die dat aannemen.

Zien wij niet alle dagen dat de liberalen en de socialisten in hunne bladen gedurig de Katholieke Kerk, en hare dienaars alsook de geloovigen aanvallen ?

En dan zou men moeten aannemen, dat het die mannen gelijk is of men katholiek is of niet ?

Le Journal de Bruges zegde eenige dagen geleden : De Kerk *is een heest, welke wij wel zullen weten te overmeesteren.*

In alle geuzengezagtezen worden priesters met hoon en smaad bejegend ; men noemt ze : zwartrokken, drietippen, hemeldragenders, enz., enz.

De geloovigen worden niet beter behandeld ; reeds van over lange jaren heet men ze uitgescholden voor boerenkinkels, lomperikken, halthouten, pleegen die in God gelooven, pijpekoppen, enz.

En dan zou men moeten aannemen dat de geuzen ieders overtuiging eerbiedigen.

Neen, 't kan niet zijn !

Gemeenteraad van Tongeren.

Zitting van Zaterdag 18 Juni 1910.

Tegenwoordig : MM. Meyers, burgemeester, Modave en Delvigne, schepen. Schaetzen, Deckers, Van Ormelingen, Jacques, Voncken en Zeegers, leden.

De HH. Neven en Vanden Bosch, komen tijdens de zittingen. — De HH. Gillon en Jamprler zijn ook tegenwoordig.

1. Uitbating van het Electriciteit-werkhuis.

M. Gillon stelt voor aan het hoofd der stadswerken, eenen bevoegden persoon te stellen, zijne studiën afgelegd hebbende, 't is te zeggen een ingenieur, die terzelfdertijd de electriciteits-usine en de waterleiding zou besturen.

M. Neven is van gevoelen dat het gedurig verblijven in onze stad van eenen ingenieur gansch overbodig zou wezen, en dat een veertiendaagsch bezoek aan onze usine zou voldoende zijn.

MM. Schaetzen en Van Ormelingen wijzen het voorstel van M. Neven af.

M. Neven blijft bij zijn eerste gedacht.

M. Gillon doet opmerken dat er in vele steden waar er slechts alle 14 dagen een ingenieur kwam men er zich slecht mee bevonden heeft.

M. Neven zegt dat tot nu toe er nog geen spraak was van eenen ingenieur

M. Gillon antwoordt dat het getal geabonneerd van 50 tot 600 gestegen is.

M. Neven neemt het voorstel van M. Gillon niet aan. Hij denkt dat alles op eene kontraktvernieuwing met de firma Siemens zou uitkomen.

Verschillende zienswijzen der HH. Schaetzen, Voncken en Neven, wat betreft de tijd aan den kontroleur noodig tot het nazien der comteurs en het inbeuren van het geld.

M. de Burgemeester stelt voor eene commissie aan te stellen tot het nazien der boekhouding der usine, worden benoemd : De HH. Modave, Van Ormelingen, Schaetzen, Vanden Bosch en Neven.

De vergadering der commissie heeft verleden Vrijdag te 10 ure plaats gehad.

2. Hernieuwing van het kontrakt met de firma Simens.

Aangenomen aan de vroegere voorwaarden.

M. Voncken ontbindt zich.

Vraag der HH. Pirson en Toppet, tot het aankoopen van den gang die beide huizen scheidt.

Deze vraagt zal later onderzocht warden.

M. de Burgemeester vraagt welk vervolg de raad voornemens is te geven aan het proces tegen de erfgenamen van Mevrouw de Gravin de Lijnden opgemaakt nopens de boomen op den Beukemberg uitgekapt. Deze zaak slechts 800 franken beloopende, vindt hij het onnoodig een tweeden advokaat te raadplegen.

M. Voncken doet opmerken dat deze zaak ernstige gevolgen zou kunnen na zich slepen en stelt aan den Heer Burgemeester voorzich met hem aan te voegen.

De heer Burgemeester vindt dat gansch onnoodig.

3. Verveiering van den weg op Mulken.

De plannen worden goedgekeurd. M. Jacques ontbindt zich.

4. Kolen. — Aanbesteding — Lastcahier.

Aangenomen met de eenige verandering er aan gebracht door M. Modave.

5. Inbeuring der standrechten.

Op voorstel van M. Schepen Modave zullen de inbeurders een zesper cent genieten.

6. Aankoop van een stuk grond der weduwe Th. Rodolfs-Lacquay.

M. Schepen Delvigne geeft lezing van eenen brief van de eigenaarster waarin zij vraagt den aankoop te haasten.

M. Delvigne zal de onderhandelingen met de wed. Rodolfs beginnen.

7. Begrooting van 1909 der Burgerlijke Godshuizen.

8. Aankoop van een stuk grond gelegen te Henis.

9. Aflegging eener reute van het Weldadigheidsbureel

10 Publieke verhuring van een huis in de Maastrichtersstraat.

Gunstig advies.

BUITENLAND.

Nederland

De Juliana-bloem. — Op den eersten verjaardag van prinses Juliana, 30 April laatstleden, werd in gansch Nederland de Julianabloem verkocht, ten voordeele van eene stichting voor kinderen, lijdende aan tuberculose.

Thans wordt bekend gemaakt, dat deze verkoop bijna 98,000 frank heeft opgebracht.

Frankrijk

Zonderling drama. — Gisteren namiddag, te 2 ure, werd de heer Jules July, 33 j., wonende te Parijs, secretaris van het Syndikaat der aardewerkers, in de rue du Fort-de-l'Est aldaar doodelijk getroffen door een revolverkogel, gelost door zekeren « Marius », dien men denkt Aubervilliers te bewonen, een der bestuurleden van het Syndikaat der bouwwerken.

De man, in de slaap getroffen, werd in zeer erbarmelijken toestand naar het gasthuis overgebracht.

Wat de drijfveer dezer misdaad zijn mag, weet men niet. July ging met uitgestoken hand naar den zoogenaamden « Marius », om dezen te begroeten, toen de kerel plots een revolver uit den zak trok en den ongelukkigen secretaris neerschoot.

Een aanhoudingsmandaat is afgeleverd.

— Een « Figaro ».—Zekere X..., baarkapper te Rijsel, vertelde, aan wie het ook maar hooren wilde, dat hij binnen kort schikte te trouwen, om bij een Parijzer notaris een nog al lief erfenisje te kunnen trekken. Aldra ontbrak het hem niet aan trouwlustige meisjes.

De man had spoedig zijn keus gevestigd. Hij vroeg aan een zijner vrienden, hem eene som van 1500 frank, voor de huwelijksplechtigheid te willen leenen. De vriend deed zulks, het huwelijk werd gesloten, en het paar en de vriend gingen samen op speelreis.

's Anderdaags liet de nieuwgebakken echtgenoot zijne vrouw en zijnen vriend in het hotel achter, zoo gezegd om een paar familiezaken te gaan afhandelen. Maar... hij kwam niet meer terug.

Hij was er met den overschot der 1500 frank van door getrokken.

— Doodelijke haat. — Woensdag morgend ontstond er in een spijshuis der rue des Pyrénées, te Parijs, twist tusschen twee verbruikers; de 22 jarige fabrieksbediende Charles Ferdinand, en een slecht befaamde kerel, gekend onder den bijnaam Pierrot.

Men werd het eens om in tweegevecht te gaan, en zulks geschiedde dan ook woensdag avond, op eenen braakliggenden grond, rue de la Marc.

De mannen zouden er met de vuisten op los slaan. Er werd duchtig gevochten, maar plots slaakte Ferdinand een wanhopigen kreet, en plofte neer, getroffen door een verraderlijken steek in den buik.

In erbarmelijken toestand werd het slachtoffer naar het gasthuis overgebracht.

De moordenaar wordt door den Veiligheidsdienst opgezocht

— De ramp van Villepreux. — M. Charles Lebocuq, afgevaardigde van de Seine, heeft aan M. Barthou, minister van justicie, eenen brief gezonden, waarin hij hem aankondigt dat hij hem zal interpelleeren over de redenen die zijne magistraten hebben aangezet om den mecanicien Leduc, onvrijwillige oorzaak van de ramp van Villepreux, aan te houden en in de gevangenis te zetten.

« Men wil op dien werkman de verantwoordelijkheid doen vallen, welke de exploiteerders van de Compagnie zouden moeten op zich nemen, omdat zij het materieel van hunnen spoorweg zoo zeer hebben laten vervallen, dat er ongelukken moesten gebeuren. »

— De begrafenis der slachtoffers van de Pluviose. — Woensdag heeft, zooals gemeld, de begrafenis plaats gehad der 27 slachtoffers van de Pluviose. Eene overgroote volksmenigte bevond zich in de straten van Calais. Alle werkhuizen en bureelen waren gesloten, de straatlantaarns met rouwkrip overtrokken. Veel volk voor de mairie, waar de doodskisten waren opgesteld, bedekt met driekleurige vlaggen.

Te 11 ure 45 kwamen te Calais aan de afgevaardigden van Kamer en Senaat, met de ondervoorzitters Cordelet en Etienne aan het hoofd. Te 12 ure kwam de presidentieele trein met M. Fallières, de ministers Briand, Boué de Lapereyre, Baun en Sarraut. Allen begaven zich naar de mairie, waar de maire, de minister van marine en de president der republiek redevoeringen uitspraken en de vaderlandsche deelneming van heel het land uitdrukten.

Te 1 uur verliet de stoet de mairie, om zich naar de hoofdkerk van O. L. V. te begeven. Op elke doodskist waren door den minister van marine en door de familie bloemen neergelegd. Er werd de dooden militaire eer bewezen en de muziekkorpsen speelden treurmarchen.

De O. L. V. kerk was geheel versierd met rouwdraperijen en nationale vlaggen. De doodskisten werden in het koor geplaatst. De godsdienstige plechtigheid was zeer indrukwekkend. Velen weenden.

Na de plechtigheid werden de lijken naar het suikerdepot gebracht, waar zij voorloopig werden neergezet en waar nog verscheidene redevoeringen werden uitgesproken.

Daarna overhandigde M. Fallières het kruis der eerelegioen aan D' Savidan, die met levensgevaar in de Pluviose drong om de dooden op te halen. Ook adjudant Lemonnier kreeg het kruis der eerelegioen en kapitein Lens eene eeremedalie.

's Avonds zijn de lijken per spoorweg verzonden naar de plaatsen, door de familie opgegeven, met uitzondering van twee, die te Calais woonden.

Ongeluk. — Toen de stoet op den boulevard Jacquard voorbijging, is een werkman van het dak, waar hij opgeklommen was om beter te zien, naar beneden gevallen. Hij was op den slag dood.

Duitschland.

Schoone vooruitgang. — Een eigendom, verkocht over 12 jaar voor 270,000 mark, in Saksen gelegen, herverkocht over twee jaar voor 500,000 mark, heeft nu een kooper gevonden van 750,000 mark.

— Vreemd. — Uit Lubeck komt bericht dat het maandag den heelen dag stikheet is geweest, maar dat 's nachts, blijkbaar ten gevolge van de sterke uitstraling, op verschillende plaatsen de te velde staande gewassen bevrozen zijn.

— Ontploffing. — Volgens gemeld wordt had er woensdag in de droogkamers der strooihoedenfabriek van Pirna eene ontploffing plaats waarna de heele fabriek afbrandde. Negen personen zijn gekwetst, waaronder drie werkvrouwen zwaar.

— Aanslag. — Uit Friedberg, in Hessen, wordt gemeld in dato 22 Juni :

Dinsdag namiddag heeft in het stadhuis een hevige ontploffing plaats gehad, waardoor de trappen werden vernield en verschillende deuren en muurstukken werden ingeslagen. Er werd echter niemand gewond.

Te zelfder tijd drong in het nabij het stadhuis gelegen bijhuis der Rijkshank een man binnen, die den zich daar alleen bevindenden bestuurder door een revolverschot eene zware verwonding toebracht. Toen er menschen aankwamen, ontvluchtte de dader per velo en verwonde onder weg nog een scholier en twee boeren die hem tegenwilden houden door revolverschoten.

Dicht bij de badplaats Nauheim schoot hij zich zelf dood. Op zijn lijk zijn 4700 mark gevonden.

Acht dagen geleden had in het hotel een man kamers gehuurd, in wiens koffer bommen gevonden werden. Waarschijnlijk zijn hij en de zelfmoordenaar één persoon.

Turkije

Terechtstellingen. — De eerste terechtstellingen in Albanie zijn gisteren begonnen. Op grond van vonnissen der krijgsraden is te Katsjanik de opstandeling Idris Seter en zijn te Prizzend drie personen, onder wie de burgemeester, terechtgesteld.

Rusland

Groote schrik. — Aan boord van het stoomschip « Russ » sprong eene stoompijp, waar een stoker met doodelijke brandwonden werd overdekt. Onder de passagiers van vierde klas ontstond een schrik. Toen zij de reddingsboot wilden bemachtigen, braken de kettingen, de boot viel in het water, waarbij velen verdronken. Zes lijken zijn reeds opgehaald.

Engeland

Verdronken. — Bij pogingen om een elastieken speelbal uit het water te halen, zijn te Clifton, in Lancashire, drie knapen in de rivier verdronken.

— De koningskroning. — De Daily Express verneemt, dat koning George in Mei 1911, enkele dagen na den sterfdag van koning Eduard, gekroond zal worden.

Dadelijk na de kroning zal de hertog van Connaught naar Canada vertrekken.

Oostenrijk

Uselijke onweders. — Verschrikkelijke onweders blijven verschillende streken van Hongarië teisteren. De streken rond Eperjes en Lopsi, Szent en Gyergys werden geheel overstroomd ; de oogst werd er voorafgaandelijk door den hagel vernield.

Gansch het graafschap van Krasso Szecseny ligt in puin ; de dorpen zijn in kerkhoven veranderd. De overlevenden hebben geen eten.

Te Orsova, Bocovics en Moldavia alleen zijn 300 personen omgekomen ; met de slachtoffers van de andere distrikten schat men dat 400 personen het leven verloren hebben.

In het dorp Ypost alleen zijn 94 menschen verdronken ; buiten de kerk zijn al de huizen vernield.

Het herstellen van de wegen en de spoorbanen zal maanden lang duren.

Spanje

Scholen gesloten.—De regeering heeft bevel gegeven zeven broederscholen te sluiten, die sedert 1900 in de Asturiën gevestigd waren.

Amerika

Roosevelt's zoon getrouwd. — Kermit Roosevelt, die met zijn vader te Brussel was, is woensdag getrouwd met miss Alexander.

— Amerikaansche gruweldaden — Men bericht uit Rusk (Texas), dat een groep blanken, niettegenstaande den tegenstand der politie, zich naar het gevang begal en er zich van een neger meester maakte, die van moord op eene blanke vrouw beschuldigd werd. De neger werd op belsche wijze gefolterd, ij bekende zijne misdaad, en werd dan, onder 't geschreeuw der menigte, levend verbrand.

BINNENLAND.

LUIK. — Door het omkantelen van eene stellingplank in de Guillauminstatie, zijn vier welkleden van eene hoogte van 20 meters gevallen. Van alle vier werd een voet gebroken en daar men vreest dat zij ook inwendige wonden hebben, kunnen de geneesheeren nog geene uitspraak doen over hunnen toestand. Slechts een van de vier is ongetrouwd.

JEMEPPE — Schrikkelijke dood — Louise Pluton, moeder van 2 kinderen, 26 jaar oud, die donderdag namiddag aan den koolput *Levant du Flénu* kolen aan 't rapen was, werd door eenen steenblok, uit een omwippend waggontje naar beneden gestort en schrikkelijk aan 't hoofd gekwetst.

De andere vrouwen vluchtten verschrikt weg. Toen men het slachtoffer vond en naar hare woning bracht, stierf zij kort daarna.

— Levend verbrand. — Mevr. Grandgenet, van Fechereux, wilde gisteren hout op den oven werpen, waarin ze brood bakken zou. Plots sloegen de vlammen uit, en de ongelukkige, wier kleederen vuurvatten, geleek aldra aan eene brandende toorts.

Toen men haar ter hulp snelde, was zij reeds zoo vreeselijk verbrand, dat men voor haar leven vreest.

BRUSSEL. — De Brusselsche policie heeft gisteren twee mannen en twee vrouwen van Franschen oorsprong aangehouden, die den vorigen nacht binnendrongen in den groentenwinkel van den heer G., Jollystraat, te Schaarbeek. Zij hadden vijf duizend frank en juweelen gestolen. Niets daarvan is teruggevonden.

— Een half onnoozele jongen heeft te St-Jans-Molenbeek een kleineren knaap, van de sluis in de vaart gestooten. Men snelde het kind ter hulp, doch men haalde slechts een lijk op.

St-JANS-MOLENBEEK — Brand. — Woensdag morgend, om 6 ure, werd de woning van M. Van der Meulen, Ninoofschen steenweg, door een Levigen brand in asch gelegd. De schade is zeer groot.

— Schrikkelijk werkongeluk. — Woensdag namiddag, om 3 uur, werden de werkliedenViktor Berrier en Th. Saelens in eene fabriek der Birminghamstraat door een jachtwiel zoo erg getroffen, dat de eerste den rechter schouder en het voorhoofd gebroken werd, terwijl Saelens 't rechterbeen gebroken en over gansch het lichaam gewond werd. Berrier verkeert in stervensgevaar.

— Kind verdronken. — Dinsdag avond bevond zich de 10-jarige Jan Dievoet, wonende Ninoofschen steenweg, aan de sluis 54 van het kanaal van Charleroi.

Zekere D., wonende Liverpoolstraat, die wat stomp van geest is, maakte ruzie tegen Dievoet wegens eenen stok.

Eenskaps ontrukte D., den stok aan Dievoet ; drie wankelde en stortte achterover in 't kanaal en verdronk. Een half uur nadien haalde men het lijk op.

OOMBERGEN — Weggevoerd. — Langs den steenweg naar Hillegem kwam dinsdag namiddag een automobiel gereden. Opeens bleef hij staan ; een paar personen sprongen er uit, grepen een kind dat op de baan speelde en reden er in volle vaart mede weg. De vader die op een nabij gelegen veld werkte, achtervolgde den automobiel, doch deze verdween zonder gekend te zijn uit het zicht. Een onderzoek is ingesteld.

MELLE — Lijk op de spoorbaan. — Dinsdag avond, om 10 ure, werd het schrikkelijk vermorzeld lijk van eenen werkman op de spoorbaan gevonden, nabij Kwatrecht, niet ver van den overweg der dreef naar 't kasteel van den heer de la Potterie. De ongelukkige was het hoofd en de beide voeten afgereden, en gansch het lichaam was vermorzeld. Men vermoedt dat het slachtoffer door den sneltrein van 10 ure 30 verrast en overreden is. Het slachtoffer is van Hofstade bij-Mechelen en werkte aan de nieuwe spoorbaan.

Doktor Kielemoes kon enkel den dood vaststellen.

Het slachtoffer is Jozef Peperman, 22 jaar.

GEERAARDSBERGEN — Schrikkelijk ongeluk. — Zekere Karel Maes, oud 60 j. vertinner, albier wonende, nam dinsdag avond den trein, welke uit Lessen vertrekt om 7 1/4 u. toen bij aan den Halte van Overbolare gekomen was, sprong hij uit het portel en werd door den trein in stukken gereden. Zijne overblijfselen zijn naar het doodenhuis gebracht.

— Onweders. — Een hevig onweder heeft woensdag namiddag over de straten van het Centrum gewoed en aanzienlijke schade aangericht.

Te Seneffe, wijk Buisseret, is de bliksem gevallen in de woning van M. Plasman. De bewoners hadden nauwelijks den tijd zich te redden. Geheel het huis en al wat er in was, is de prooi der vlammen geworden.

Op de weide van den burgraaf de Boisseret, is eene merrie van 10,000 fr. waarde doodgebliksemd, evenals twee koeien, toebehoorende aan M. Moreau.

Te Haine St-Paul is een telegraafpaal omgeworpen en al de elektrieke draden gebroken, waardoor het gemeenschap onderbroken was.

Te Haine St-Pierre is de bliksem op een gebouw gevallen, dat den helft vernield werd

Dinsdag nacht, rond 10 uur 30 heeft de bliksem te Courcelles, in de rue Marchiennes de drie woningen in brand gestoken van M. Alexis Duval, Hendrik Godeaux en Jules Trempent.

Men heeft de kinderen en eene zieke vrouw met veel moeite kunnen redden. De schade beloopt tot 15.000 fr. De pompiers hebben geheel den nacht ter plaats moeten blijven.

Het hevig onweder heeft de velden van Luttre en Gosselies verwoest.

Te Doornijk werden door overvloedige regens verscheidene straten en woningen overstroomd.

KOMEN — De globe-trotters. — De twee globe-trotters van Parijs en Havre zijn dinsdag namiddag alhier met hunne ton aangekomen. Woensdag zijn zij naar Wervik vertrokken en begeven zich langs de grens naar Boesbeke, Roncq, Halewijn, Tourcoing, enz.

OOSTENDE — Prins Leopold, machinist. — Koning Albert heeft altijd eene voorliefde getoond voor mekanische kunsten. Zijn oudste zoon schijnt hem in de weetgierigheid te willen opvolgen.

Dezer dagen kwam hij met zijnen onderwijzer in de machienhalle, der statie van Oostende, en liet zich door den machinist Van der Seypen van Brussel en den stoker Thoen, die pas van Brus-

---

DE VERDWENEN
Millionnair

[19e vervolg]

Ik ben oud en wijs genoeg geworden, zegde Carterbilt glimlachend, om mij over hetgeen een policieman zegt, niet te verbazen.

— Ik moet u een vraag stellen.

— Indien ge verlangt, dat ik er op zal antwoorden, stel dan de vraag in een verstandigen vorm en niet in den vorm van een raadsel waarvan ge mij er al ter oplossing gegeven hebt.

— Aan die voorwaarde zal ik voldoen.

— Ik luister naar u.

— Ik moet die vrouw vinden.

— Verschooning. Ge kleedt uw zin niet verstandig in of ge loopt uzelf voorbij. Welke vrouw ?

— De vrouw, die deze foto voorstelt.

Dit zeggende, had Shore het portret van mejufvrouw Mainwarring te voorschijn gehaald en hielp haar Carterbilt voor. Hij had het met een eenigzins theatraal gebaar gedaan, doch werd er onmiddellijk voor beloond. De eigenaar van Hall kreeg, een oogenblik maar, een uitdrukking op het gelaat, waarin de schrik zich afteekende.

Die blik werd zorgvuldig genoteerd in het geheugen van den detective.

Die blik had niet gelogen. Als een detective reeds een afbeeldsel van de vermoedelijke schuldige in handen had, dacht Carterbilt, zouden er weldra talloze copieën over het geheele land verspreid worden. In dat geval kon het arme kind, voor wie hij zooveel sympathie gevoelde (meer dan sympathie zelfs, maar dat durfde hij zichzelf niet bekennen) geen stap doen, zonder zich in gevaar te begeven.

Elk uur dat nu verliep, vermeerderde het gevaar. Wat te doen ?

xx

Millionnair en Detective

Bij het vertellen van hetgeen hem overkomen was, had Carterbilt maar een doel : tijd te winnen, om Muriel gelegenheid te geven de statie te bereiken en te ontkomen.

Geen oogenblik had hij aan de mogelijkheid gedacht, dat Shore in het bezit kon zijn van haar portret. Hij meende, dat, als zij er in slaagde den trein onherkend te halen, men het spoor buiter geworden zou zijn.

Carterbilt vroeg zich aanvankelijk af, of de detective niet zou om te koopen zijn. Als millionnair meende hij dat bijna alles te koop was voor geld.

— Ik veronderstel, zegde hij, dat ik volkomen mijn doel gemist heb door het verhalen van hetgeen mij overkomen is, u te overtuigen van mijn identiteit.

Hawk Shore deed weer een kort lachje hooren. Toen zegde hij :

— Omdat ge het mij op den man af vraagt, zal ik u ronduit antwoorden. Ja, ge hebt uw doel gemist.

— Dat is te betreuren, zeer te betreuren, vervolgde Carterbilt op den toon, dien hij sedert het begin van het onderhoud aangeslagen had, want ik zou u gaarne in het rechte spoor gebracht hebben.

— O ! antwoordde Shore, doe daar toch geen moeite voor. Ik verzeker u, dat ik mijn eigen weg weet te vinden, in welk doolhof ook.

— Vergeet toch niet, dat de meest ervaren reizigers den weg kwijt kunnen raken. Dat is ook met u het geval en indien ik u had ku nen overtuigen van hetgeen ik gezegd heb omtrent mijzelf, hadt ge ook wel geloofd hetgeen ik omtrent het jonge meisje wilde vertellen.

— Uw verpleegster ?

De snavel van den detective, die hem als neus diende, werd als het ware nog scherper bij het stellen van die vraag. Een uitdrukking van groote nieuwsgierigheid vloog over het gelaat van Shore. Carterbilt vroeg zich af, hoe hij zou beginnen.

— Juist, mijn verpleegster, antwoordde hij op bedaarden toon. Laat mij u de waarheid bewijzen van hetgeen ik u gezegd heb.

— Wat ? Dat gij de millionnair Irving Carterbilt zijt ?

— Juist !

Weer glimlachte Shore, nu nog wat brutaler.

— Gelooft ge dat het zoo gemakkelijk gaat ?

— Ik geloof, integendeel, dat het een zeer moeilijke taak is, wil zij met succes bekrond worden. Ongetwijfeld hebt ge u in gedachten al verschillende vragen gesteld om mij in de val te laten loopen, zooals gij denkt. Welnu, stel mij die vragen en zie of ik er inloop.

— Bij mijn ziel, antwoordde de detective, terwijl hij zijn ellebogen op de tafel legde, ik bewonder u. Ge zijt wel de meest geslepen man, dien ik in heel mijn practijk ontmoet heb.

De millionnair lachte bij dat compliment aan zijn adres, dat door Shore echter bedoeld was in de veronderstelde hoedanigheid van schurk. Hij zegde :

— Zet nu voor een oogenblik uw bewondering terzijde en doe wat ik u aanraadde. Weet gij niet een vraag te stellen, in de gegeven omstandigheden, die u het bewijs kan geven, dat ik wel de persoon ben, dien ik zeg te zijn ?

— Misschien wel, antwoordde Shore nadenkend. Hebt gij mij niet gezegd, dat gij deze bezitting in oogenschouw genomen hebt, alvorens haar te koopen ?

— Ja, dat is zoo : En het is heel natuurlijk dat ik het deed. Laat mij u antwoorden en u de val gemakkelijk helpen opstellen.

De koopvoorwaarden met reproducties van foto's van het huis, het park, enz. waren openbaar gemaakt.

— Wie heeft u de bezitting getoond, toen gij hier zijt gekomen om haar te bezichtigen ?

— De agent, die belast was met den verkoop.

De tuinmansvrouw heeft ons ontvangen, daar zij met haar man de eenige nog overgebleven bedienden van het kasteel uitmaakten.

— Ziedaar al een punt, dat mij niet volkomen helder lijkt. De vrouw heeft niet in u herkend den persoon, die hier reeds is geweest.

— Omdat zij bij voorbaat al een vooroordeel tegen mij had.

— Goed ! Dat is mogelijk. Een ander punt dus.

— Gij zijt niet hier gekomen, veronderstel ik, zonder een machtiging, die u verstrekt moet zijn, om bezit te nemen van het goed.

— Die heb ik ontvangen.

— Waar is zij ?

— Ik weet er niets van.

— Dat dacht ik wel, antwoordde de detective, zonde. zijn verachting te verbergen.

— Ik heb u gezegd, dat men mij mijne kleeren ontnomen heeft en daarmee alles wat ik bij mij had. Dus zijn ook de papieren verdwenen, die de agent mij gegeven had en die, sedert den middag, waarop ik betaald heb, mij eigenaar van het goed maakten.

— Misschien gaat uw bewering nu wel wat te ver en wordt zij al te doorzichtig.

— Neen.

— Dus, ge hebt volmaakt afgehandeld met den agent, alvorens gij hier kwaamt en gij hebt den bepaalden prijs er voor betaald ?

— Ja.

— Kom ! Wees wijzer, ge gelooft toch niet, dat ik dat zal slikken ?

— Als uw maag gewoon is de waarheid te verduwen, zal zij het moeten slikken.

— Zeg mij dan, wie de agent is, door wiens tusschenkomst gij het huis enz. gekocht hebt.

— Ik kan u dat zeggen daar ik gelukkig een uitstekend geheugen heb. De agent heet Grover en woont Grosvenorstreet, 42.

Hawk Shore had zijn notitieboekje weer uit den zak gehaald en vlug een paar aanteekeningen gemaakt.

— Hoe hebt ge betaald ?

— In bankpapier.

— Welke biljetten ?

— Amerikaansche.

— Gij hebt zeker een ontvangstbewijs ontvangen ?

— Natuurlijk. Ik zou geen man van zaken zijn als ik daarvoor niet gezorgd had.

— Waar is dat ontvangstbewijs ?

De millionnair haalde de schouders op en zegde :

— Natuurlijk verdwenen met de rest.

— Waar zijn de eigendomsbewijzen ?

— Nog bij den notaris.

— Welke notaris ?

— Die belast was met den verkoop.

Al was Shore nog niet overtuigd, zoo interesseerde hij zich toch klaarblijkelijk meer voor de zaak. Hij stelde de vragen met meer iijver en op minder spottenden toon. Hij vroeg :

— Wie is uw vertegenwoordiger ?

— Een Amerikaansch advocaat. In Engeland heb ik geen vertegenwoordiger

De triomfeerende glimlach verscheen weer om de lippen van den detective.

— Hoe is de koop tot stand gekomen ?

— Ik heb onderhandeld met den agent Grover en den prijs aan hem voldaan. Hij heeft mij een ontvangstbewijs gegeven en zou verder zorgen dat de boel in orde kwam.

— Dat is heel goed mogelijk, ofschoon dat niet de gewone weg is. Maar... laten we over dat punt niet langer twisten, want ik wil niet meer woorden gebruiken dan noodzakelijk is.

Shore begon nu inderdaad te gelooven, dat de man wel eens waarheid kon spreken en dat de kleeren, die hij bij zijn tante gezien had, als vermomming hadden gediend. Daarom werd hij wat beleefder en vroeg :

— Is er nog iets, wat ge mij wilt meedeelen ?

— Neen, ik wilde wel, dat ik u iets kon vertellen, dat u zou overtuigen, want ik lees van uw gelaat, dat ik het zoover nog niet heb kunnen brengen.

— Dan zijt gij een goed lezer, antwoordde de detective, zijn notitieboekje dichtslaand.

— Wat zijt gij nu voornemens te doen ? Gij zult mij toch niet willen in hechtenis nemen ?

— Gij weet wel, dat ik dat niet kan, omdat ik bijzondere detective ben.

— Dus werkt ge om een belooning er voor te krijgen ?

— Het meerendeel van ons werkt daarvoor. De belooning is voor ons de prijs in den wedstrijd, dien wij trachten te bemachtigen.

— Ik heb bepaalde redenen om te verzoeken het onderzoek niet voort te zetten, dat gij op u genomen hebt.

— Zoo ? antwoordde de detective op spottenden toon. Ja, dat begrijp ik. Zeg mij maar niet waarom ; de redenen van uw verlangen zijn mij al te duidelijk. Ik heb er werkelijk geen bril voor noodig om ze te zien.

— Gij begrijpt mij niet, zegde Carterbilt. Ik vraag u niet mij uit het oog te verliezen, wan ik ben niet voornemens mij aan bewaking uwerzijds te ontrekken.

— Ik meende het.

— Toch heb ik mijn bepaalde redenen er voor, dat mijne daden en mijn bestaan niet al te spoedig publiek worden. Indien gij hiertoe kondet besluiten, verzeker ik u een belooning, die niet minder zal zijn dan de u toegezegde.

De oogen van den detective namen, zoo mogelijk, den man tegenover hem nog scherper op.

— Dat lijkt veel, zegde hij eindelijk op langzamen toon, op omkooperij.

— Dat lijkt er inderdaad op en ik was er wel bang voor, dat gij in dien geest zoudt denken. Maar er is geen kwestie von. Ik vraag u niet uw onderzoek te onderbreken, ik verzoek u zelfs het voort te zetten, maar ik verzoek u alleen er nog geen ruchtbaarheid aan te geven

Er was in den toon waarop Carterbilt sprak, iets van vertrouwen en oprechtheid. Daarom antwoordde Shore :

— Gij kunt redenen hebben, die ik niet ken, om dat verzoek tot mij te richten. Wat is er met stilzwijgen voor mij te verdienen ?

Carterbilt, die gewoonlijk zichzelf meester bleef, liet van zijn inwendige blijdschap, veroorzaakt door de vraag van Shore, uiterlijk niets merken. Hij vervolgde met zijn indrukmakende stem :

— Gij weet, waaruit de premie bestaat voor dengene, die het spoor van den moordenaar ontdekt. Gelooft gij op het rechte spoor te zijn ?

Shore schudde ontkennend het hoof'.

— Dus het is u nog niet gelukt. Ergo zult gij ook niet de gestelde premie bemachtigen. Toch kunt gij mij een dienst bewijzen. Ik zal u niets vragen, versta mij wel, wat uw plichtsgevoel kan kwetsen, maar ik verzoek u alleen voor u te houden wat ik u gezegd heb en wat gij meent te weten. Daartegenover beloof ik u een som, gelijk aan de premie, gesteld op het aanhouden van den moordenaar.

— Hm !...

— Welke waarborg heb ik, vroeg hij, dat die belofte wordt nagekomen.

— Vóór alles is het noodig, dat ge gelooft, dat ik de man ben dien ik u gezegd heb.

(Vervolgt.)